

ikke bør gives, og har ved sin Tavshed paa dette Punkt overladt dets Afgørelse til Domstolene i Henhold til de gældende almindelige Retsgrundsætninger. Er Forvanskningen foranlediget ved Forsømmelse fra Afgiverens Side, vil han ifølge den almindelige Erstatningsregel være ansvarlig for Skade; ligeledes kan han være ansvarlig ifølge Danske Lov 3—19—2, naar Forvanskningen skyldes Brøde fra hans Buds Side. Derimod kan denne Lovbestemmelse næppe medføre, at Afsenderen bliver ansvarlig for Fejl fra Telegrafvæsenets Side. Men der er intet i Indholdet af § 34, som hindrer Domstolene i, hvis de iøvrigt maatte vedkende sig en Grundsætning om Ansvar for Skade, forvoldt ved retmæssige Handlinger, som frembyde en særlig Fare, at anvende denne Grundsætning paa det Tilfælde, at en Person er blevet skuffet ved et forvansket Telegram, naar den telegrafiske Forsendelsesmaade er valgt af Afsenderen uden Foranledning fra den anden Parts Side. Navnlig den Omstændighed, at Telegrafvæsenet efter gældende Ret ikke hæfter for sine Folks Brøde, kunde tale for Anvendelsen af en saadan Grundsætning i det foreliggende Tilfælde.

Et særligt Tilfælde af Reklamationspligt ved Forvanskning af Tilbud undervejs omhandles i § 82, jfr. § 90, i Udkastet til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende. Herefter skal den Handlende, som fra Agenturgiveren (Handelshuset) faar Underretning om, at denne godkender en af hans Agent (Handelsrejsende) sluttet Aftale eller antager en af Agenten (den Handelsrejsende) indsendt Ordre, i visse nærmere angivne Tilfælde reklamere, hvis han vil gøre gældende, at Aftalens eller Ordrens Indhold er urigtigt gengivet. Virkningen af, at den Handlende undlader Reklamation, er dog her ikke ubetinget, at Aftale med det i Underretningen angivne Indhold anses for sluttet; man har aabnet den Handlende Adgang til at føre Bevis i modsat Retning. Grunden til, at Reglen paa det omtalte Omraade er mildere end Reglen i § 34, er, at Forvansk-

ningen skyldes den ene Parts Tillidsmand (Agent eller Handelsrejsende).

Om Reklamationspligt i Tilfælde af Tilbudets Forvanskning iøvrigt paahviler Tilbudsgiveren udenfor de i § 34 omhandlede Tilfælde, afgør Udkastet ikke. Forsaa-vidt saadan Reklamationspligt i slige Tilfælde antages at paahvile Tilbudsgiveren, altsaa vel navnlig i Handelsforhold, vil formentlig Bestemmelsen i § 82 i Udkastet til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende kunne anvendes analogisk, hvor Forvanskningen skyldes Svar-giverens Tillidsmand.

§ 35.

I de indledende Bemærkninger til Udkastets 3dje Kapitel Sp. 2761 er det omtalt, hvorfor der ikke i Udkastet er optaget almindelige Bestemmelser om, hvorvidt en Retshandels Ugyldighed bortfalder, naar den ved Retshandelen tilsagte Rettighed af den anden Part overdrages videre til Tredjemand, som hverken kender eller bør kende Ugyldighedsgrunden.

For et enkelt Tilfælde, nemlig Proformaindsigelsen mod skriftlige Erklæringer, har man dog fundet det naturligt i Udkastets § 35 at give en Regel i den nævnte Retning. I adskillige fremmede Lovgivninger, saaledes i Frankrig, code civil Art. 1321, i Tyskland, den borgerlige Lovbog § 405 og i Schweiz, Forbundsloven om Obligationsretten Art. 18, 2det Stykke, findes særlige Regler om Fortabelse overfor godtroende Tredjemand af Proformaindsigelsen mod skriftlige Erklæringer. I dansk Theori er det anerkendt, at denne Indsigelse fortabes overfor godtroende Erhververe i Henhold til den skriftlige Proformaretshandel; ogsaa i dansk Retspraksis kan der paavises Spor af denne Opfattelse, og der synes at være god Grund til i Udkastet at optage denne Regel i Forbindelse med Reglerne om Fuldmagt i 2det Kapitel. Udstederen af et skriftligt Proformadokument, d. v. s. et Dokument, som ifølge Aftale mellem Parterne ikke skal skabe den deri tilsagte Ret, men som udstedes for udadtil i Retslivet at give det Skinet af, at det hjemler